

Sešit 1.

PRVNÍ
HEBEREJSKO-ČESKÝ SLOVNÍK

ס — סוף

ALPHABETICKY I ETYMOLOGICKY

USPOŘÁDAL

TH. DR. C. FRANT. KARBAN J. U. C.
KNĚZ DIOEC. LINECKÉ.

V PRAZE.

NÁKLADEM VLASTNÍM. — TISKEM RICHARDA BRANDEISA V PRAZE.

1901.

PRVNÍ
HEBEREJSKO-ČESKÝ SLOVNÍK

א — אָר

ALPHABETICKY I ETYMOLOGICKY

USPOŘÁDAL

TH. DR. C. FRANT. KARBAN J. U. C.
KNĚZ DIOEC. LINECKÉ.

V PRAZE.

NÁKLADEM VLASTNÍM. — TISKEM RICHARDA BRANDEISA V PRAZE.

1901.

Jeho Jasnosti

JUDru. **E**milu princí z **F**ürstenbergů

jakožto upomínku na prázdniny v. r. 1900.

věnuje

Jh. Dr. C. Frant. Karban, j. u. c.
kněz dioec. linecké.

Předmluva.

Přihlížeje ku nesčetným obtížím, jež studium jazyka hebrejského znesnadňují, odhodlal jsem se vydati slovník v naší mateřštině a uvést v něm nejenom etymologický, nýbrž i alphabetický pořádek tak, aby i studující, kteří jazyka a tím více jeho kmenů jsou neznalí snadno jednotlivá slova i jich význam (po případě i kmen, odvození) našli.

V Praze, 16. dubna 1901.

F. K.

Vysvětlení zkratek.

abs. — absolutní.
acc. — accusatív.
adj. — adjectivum.
adv. — adverbium.
aegypt. — z nářečí aegyptského.
aethiop. — z nářečí aethiopského.
Aph. — forma Aphel.
apoc. — apokopát.
arab. — z nářečí arabského.
aram. — z nářečí aramejského.
chald. — z nářečí chaldejského.
collect. — collectivum.
com. — commune.
dag. — dágeš.
dag. fort. euph. — dágeš forté, euphonické.
dat. — dativ.
deminut. — diminutivum.
denom. — denominativum verbum.
epenth. — epentheticum.
f. — femininum.
fut. — futurum.
gen. — genitiv.
Hiph. — Hiphil.
Hithpa. — Hithpaël.
Hithpo. — Hithpoël.
Hoph. — Hophal.
imp. — imperatív.
inf. — infinitív.
intr. — intransitivum.
Ithpe. Ithpa. — Ithpeal, Ithpaal.

Jm. vl. — jmeno vlastní.
loc. — locale.
m. — masculinum.
metaph. — metaphoricky.
meton. — metonymicky.
Niph. — Niphal.
Nithpa — Nithpaël.
os. — osoba.
Pa — Paël.
parag. — paragogické.
part. — participium.
pass. — passív, passívni.
Pi., Pil., Pilp. — Piël, Pilel, Pilpel.
pl. plur. (mn. č.) — plurál.
Po. — Poël.
praef. — praelexum.
Py. — Pyal, Pual.
Pyl. — Pylal, Pulal.
'פ, 'פ — פֶּלִי נֶקְדוֹ, někdo, někoho.
sing. — singulár.
st. c. (v.) — status constructus (stav vázaný).
st. emph. — stav emphatický.
subst. — substantivum.
suff. — suffix.
syr. — syrsky.
trans. — transitivum.

Ostatní zkratky (t. j., a. t. d.)
jsou známy.

א

אָב (st. v. **אָבִי**, se suff. **אָבִי**).

אָבִיכֶם, pl.

אָבוֹת, st. v.

se suff. **אָבוֹתִי**.

אָבוֹתֵיכֶם, **אָבוֹתֵיכֶם**.

(**אָבוֹתֵיכֶם**) otec, původce rodu (kmenu). Užívá se též o dědech, pradědech a osobách starších, knížatech, prorocích, kněžích a učitelích; **אָב לְפָרְעָה** I. Mojž. 45, 8. rádce Faraonův.

אָב m. chald. se suff. **אָבִי**.

אָבוֹתִי, pl.

(**אָבִי**) otec.

אָב arab. zazelenal se, kvetl, plod přinesl.

אָב m. chald. (**אָבִי**) za

אָבִי plod jeho) plod.

אָבִיב m. klas, **חֹדֶשׁ הָאָבִיב** měsíc klasů též **נִסָּן** zvaný.

אָבִיבָא Jm. vl. ennucha Ahasverova.

אָבִד (inf. **אָבִד**, **אָבִד**, fut. **יָאבִד** i (**יָאבִד**) ztratil se, odešel, zabloudil; zašel, zahynul (někomu **לְ** (**מִן**), **אָבִד** bloudící, ztracený (**אָבִד עֲצוֹת**) rady po-

strádající) hynoucí, bidný, ubohý. — Pi. **אָבִד** považoval za ztracena; rozházel, ztratil, zničil, zahubil. — Hiph. **הָאָבִיד** zničil, zahubil, zpustošil.

אָבִד chald. fut. **יָאבִד** zhynul. —

Aph. **הָוִבִד** zničil, zabil. —

Hoph. **הָוִבִד** byl zatracen, zničen.

אָבִד m. (part. od **אָבִד**) zhouba.

אָבִדָּה f. věc ztracená; peklo. (Chéthib místo **אָבִדָּה** Prov. 27.)

אָבִדָּה místo zatracení, záhuba; místo záhuby, podsvětí.

אָבִדָּה m. záhuba, zabití, smrt.

אָבִדָּה (fut. **יָאבִדָּה**) svolil; chtěl (s **לֹא** nechtěl) s **לְ** poslechl; žádal; potřeboval.

אָבִדָּה m. třtina, papyrus. **אֶזְרִית אָבִדָּה** lodi ze třtiny Nílské.

אָבִיבִין m. nuzný, chudý, ubohý; **בְּנֵי אָבִיבִין** mrzáci, ubožáci, chudáci.

אָבִיבִינָה bobule (*bacca capparis*) ku vzbuzení pohlavní vášně.

אָבִיבִי běda! též sub. chudoba.

(אַבַּח) f.; אֶבְחַת חָרֵב mihnuti
meče; zabiti mečem.

אֲבִיָּהִים m. pl. melouny. אָבִי Jm.
vl. matky Hiskiovy.

אָבִי עֲלִבּוֹן Jm. vl. vojevůdce Da-
vidova. (též אֵל אָבִי)

אָבִיָּאל (otec silný) Jm. vl., děda
Saulova; vojevůdce Davidova.

אָבִיָּאָסָה (otec shromáždění)
(אָבִיָּסָה) Jm. vl.

אָבִי גַל, אָבִינִיָּל Jm. vl. manželky
Nábalovy; sestry Davidovy.

אָבִידָן (otec soudce) Jm. vl. m.

אָבִידָה (otec vědy) Jm. vl. m.

אָבִידָה i אָבִיהָ (jehož otec Jahova).
אָבִיהָ Jm. vl. m., אָבִים (otec
moře) Jm. vl. אָבִיהָ rovno אָבִי
Jm. vl.

אָבִי הָיָה Jm. vl. syna Aaronova.

אָבִיהוֹר Jm. vl. m.

אָבִי הָיָה Jm. vl. m. a f.

אָבִיחִיל (otec silný) Jm. vl. m. a f.

אָבִיטוֹב (otec dobroty).

אָבִיטָל Jm. vl. manželky Davidovy.

אָבִי מָאָל Jm. vl.

אָבִי מֶלֶךְ (otec krále) Jm. vl.

אָבִינֶדָב (otec vznešený) Jm. vl.

אָבִינֶעֶם (otec milosti) Jm. vl.

אָבִינֶר, אָבִינֶר (otec světla) Jm. vl.
vojevůdce Saulova.

אָבִי אָסָה též אָבִי (otec shro-
máždění) Jm. vl.

אָבִיעֹזֶר (otec pomoci) Jm. vl.

אָבִי הָעֹזֶר patronym.

אָבִיר (אָבִיר) silný, mocný.

אָבִירִי לֵב zdraví (mohutní) du-
chem (srdcem); אָבִירִים silní
(o koních); mocný, vznešený;
הָרָעִים אָבִיר kníže pastýřů;
אָבִיר לֵב neustupný, neunavný.
od slovesa עָבַר byl silný.

אָבִירָם (otec vysokosti) Jm. vl. m.

אָבִישָׁן Jm. vl. f.

אָבִישׁוֹעַ (otec spásy) Jm. vl. m.

אָבִישׁוֹר (otec zdi) Jm. vl. m.

אָבִישִׁי, אָבִישִׁי (otec daru) Jm. vl. m.

אָבִישׁוֹלָם, אָבִישׁוֹלָם (otec pokoje)
Jm. vl.

אָבִיתָר Jm. vl. m. (otec hojnosti)

אָבִי — Hithp. vzhůru se nesl.

אָבִל (fut. יֵאָבֵל) truchlil, žalostil,
bolestil. — Hiph. הֵאָבִיל žalost
spůsobil, sklíčil; — Hithpa.
הִתְאָבֵל truchlil, bolestil.
(עַל אָל s)

אָבֵל m. (st. v. אָבֵל, pl. אָבֵלִים,
st. v. אָבֵלִי) f. אָבֵלָה truchlíci.

אָבֵל m. (se suff. אָבֵלִי) žalost,
truchlivost.

אָבֵל arab. vlhký byl.

אָבֵל pole, místo.

אָבֵל zajisté, ovšem; částice odpo-
rovací: avšak, ba, i.

אָבֵל, אָבֵל m. řeka, (od slovesa
יָבַל tekli).

אָבן f. i. m. (se suff. אָבן pl.
 אָבנים, אָבני) kámen; balvan;
 skála; לָאָבן jako kámen;
 אָבן יָד kámen, který možno
 rukou hoditi; א' בָּרָד (אָבנים)
 א' יָקָרָה kámen těžký; גִּלּוֹת
 א' חֵן drahokam; אָבני־אֵשׁ ka-
 meny stkvoucí se; tíha, váha;
 אָבן וְאָבן kameny rozličné tíhy.

עֲפָרַת **א'** váha (tíha) olověná;
זָבָה **א'** závaží; **בְּהוּ** **א'** tíha
 pustoty (zpuštění). — Metaph.
 o zatvrzelosti mysli. — Jm. vl.
אֶבֶן (místo pomoci) a
אֶבֶן הַחַיִּל (místo odchodu).

אָמֵן f. chald. (st. emph. אֲמֵן)
kâmen.

(מֶלֶךְ m) duál אֲנִי stolice (ro-
diček).

אַבְנָה Jm. vl. Chethib místo **אַבְנָה**
Jméno řeky a země (smlouva,
ustanovení, mzda smluvená).

אָבִינֵר, אָבֵנֵר Jm. vl. (otec světla).

אָבִים - part. **אָבִים** tučný, **אָבִים**
(pl. **אָבִים**) stáj, jesle; ohrada,
plot. **מֵאָבִים** m. špejchar, obil-
nice, sýpka.

אַבֶּעֱבֹת vyrážka na kůži.

אַבֶּע Jm. vl. města.

אֲבִצֵן Jm. vl. m.

אַפֶּק m. prach (jemný).

אַפּקאָל f. אַ רויקל prášek (aroma-
tický) prodavače.

נִאֲכַק Niph. zápasiti.

אֶבֶר byl mohutný, silný. — Hiph.
הָאֶבֶר vysoko byl povznesen,
vyletěl.

אֵר m. perut, křídlo.

אֶבֶר f. peruť, křídlo.

אָפּיר m. udatný, rek.

אָבירי לב mohutný, statečný ;
אָביר srdnati; mocný, vznešený ;
א' לב kníže pastýřů ;

אַבְרָהָם (otec vznešený) **אַבְרָהָם**
(otec množství). Jm. vl.

בָּרַךְ, inf. abs. chald. od **בָּרַךְ**
místo imperat: klekněte! (hlavu
skloňte Gen. 41, 43. tvar
egyptský).

אָבִישׁ, אָבִישׁ (otec daru) Jm. vl.

אבֿשֿלום (otec pokoje) Jm. vl. m.

ⲛⲓⲛⲓ (sběh) Jm. vl. m.

ⲛⲓⲙⲓ Jm. vl. m.

אָנײַ פֿריימען **Hamonovo**.

𐤒𐤓 chald. sebral.

אֶנְדָּה f. svazek, uzel; hrstka.

אגוז ořech.

אָנער (shromážděný, spojenec)
Jm. vl.

אָנוּרָה f. obol penízek od slovesa
אַנר sebral.

סֵתֶקָל stékal.

אָנלי מל. kapky rosne.

אֱלֹהִים Jm. vl.

אִם arab hořel (zlosti) — **אִם** byla
zkažena, hnila; chorobou duše
byl stížen.

- אָם** m. (pl. **אָמִים**, **אָמִי**) bažina, kaluž, rákosí.
- אָם** adj. m. smutný.
- אָמון** m. kotel, umývadlo; trtina, provaz.
- אָן** arab. stepal (v ohni čistil).
- אָן** (pl. **אָנוֹת**) umývadlo.
- אָנָה** (pl. **אָנִים**) m. pl. **אָנִים** křídla vojska od **נָה** nebo **נָה** byl zkřiven; **נָה** záda, hřbet.
- אָנָה** (fut. **יִאָנָה**) sebral, svedl.
- אָנוּהָ** peníze, obol.
- אָנוּהָ** f. chald. st. emph. **אָנוּהָ**
- אָנוּהָ** f. (pl. **אָנוּהָ**) list.
- אָנוּהָ** m. kád, umyvadlo.
- אָנוּהָ** m. pěst od **נָה** odtrhl, smyl.
- אָד** m. mlha, výpar (od **אָד** zkřivil, proměnil).
- אָד** chřadl. — Hiph. unavil, zhotovil **לְאָדִיב** za **לְהָאָדִיב** inf.
- אָדָל** Jm. vl. m.
- אָדָד** Jm. vl. m.
- אָדָד** Jm. vl. m.
- אָדָד** m. (pl. **אָדָדִים**) **אָדָד** pán, od **אָדָד** panoval.
- אָדָדִים** (dvojvrchol). Jm. vl. města.
- אָדָדִים** Jm. vl. m.
- אָדָדִים** chald. adv. tehdy; **בְּאָדָדִים** toho samého času, **מִן אָ** od onoho času.
- אָדָדִים** mocný, vznešený, sub. kníže, od **אָדָד** byl mocen.

אָדָדִים Jm. vl. pers. syna Hamonova.

אָדָדִים zčervenal. — Py. part. **מְאָדָדִים** červeně natřený, červenavý. — Hiph. stal se červeným, zčervenal. — Hithpa. červenati se.

אָדָדִים m. (st. v. **אָדָדִים**, se suff. **אָדָדִים**, pl. **אָדָדִים**) krev **אָדָדִים** požíval (maso) s krví; zabiti, smrt, vražda; **אָדָדִים** mstitel smrti; **אָדָדִים** **אָדָדִים** **אָדָדִים** není smrti vinen; **אָדָדִים** **אָדָדִים** člověk krvežiznivý; **אָדָדִים** **אָדָדִים** město dům, na kterémž krev lpí, (vraždy vinný): **אָדָדִים** vraždy vinen jest; **אָדָדִים** **אָדָדִים** krev hroznů, víno.

אָדָדִים m. (nemá stavu vázaného ani se suff. se nespojuje) člověk, collect. lidé; **אָדָדִים** všichni lidé; **אָדָדִים** chudí lidé; **אָדָדִים** divoch; klade se oproti jiným lidem, o kterýchž již byla řeč; značí lid nižšího stavu, lid opovržený; **אָדָדִים** dle zvyku lidu; muž; někdo; **אָדָדִים** nikdo; **אָדָדִים** Jm. vl. prvního člověka, Adam; **אָדָדִים** a **אָדָדִים** syn člověka, člověk smrtelný, častěji v plur. **אָדָדִים** lidé; Jm. vl. města.

אָדָדִים m., **אָדָדִים** f. červený.

אָדָדִים (červený) Jm. vl. m.: f. země Edomská; **אָדָדִים** Edomita, Idumejec; **אָדָדִים** Idumejské ženy.

אדם m. drahokam červený.

אדם m. (f. אדם, pl. אדם) načervenalý.

אדם f (se suff. אדם, pl. אדם) půda, země, role;
'א rolník; 'אהב orbou
zaměstknaný; krajina; okršlek
zemský; Jm. vl. města.

אדם (červená) Jm. vl. města.

אדם ryšavý, zrzavý.

אדם (lidská) Jm. vl. města.

אדם Jm. vl. m.

אדם (דון arab. byl nižší, poddán,
nebo דין soudil).

אדם m. (pl. אדם) základ, basis,
pata sloupu.

אדם Jm. vl. m.

אדם m. (st. v. אדם, se suff. אדם;
s praef. אדם, אדם, אדם)
pán; majitel; náčelník; manžel.

— אדם oslovení králův a kní-
zat; אדם při oslovení
užívá se 3. místo 2. osoby ku
příkladu pán můj tázal se?
místo: ty tázal jsi se? pl. אדם
(st. v. אדם se suff. אדם)
pánové, té sing. pán;

אדם a אדם svrcho-
vaný pán, Bůh, Hospodin,
Jehova.

אדם (buď plur., buď pl. se suff.
Nikdy se členem) Pán svrcho-
vaný, Bůh, Hospodin, Jehova.

אדם (Pán Bezekův) Jm. vl.

אדם (Pán spravedlnosti) Jm
vl. m.

אדם (Jehova pán můj) Jm. vl. m.

אדם za אדם Jm. vl. m.

אדם (Pán hlubokosti)

אדם, אדם Jm. vl.

אדם byl vznešený. — Niph. part.

אדם s iod parag. אדם vzne-
šený. — Hiph. (fut. אדם)
osvětlil, vysvětlil.

אדם vznešený, mocný, jasný
subst. kníže.

אדם m. vznešenost; šat, plášť.

אדם f. (se suff. אדם) vzne-
šená, אדם plášť babylon-
ský; אדם plášť chlupatý.

אדם chald. pl. soudcové,
knížata.

אדם Jm. vl. אדם (obydlí,
atrium Addarovo).

אדם chald. prostora.

אדם m. jméno 12. měsíce, který
roven únoru a březnu.

אדם chald. řádně, bedlivě.

אדם dareik, zlatý peníz
perský.

אדם (král vznešený) Jm. vl.

אדם com. chald. rámě.

אדם Jm. vl. města.

אדם inf. אדם mlátiti.

אדם (inf. c. אדם, imp.
אדם, fut. אדם, os. 1.

אהב i אהב) žádal, přál si s acc., miloval někoho ל; byl nakloněn k někomu s ב; radoval se z něčeho s ל s inf. — Part. אהב (pl. אהבים, f. אהבת) přítel. — Niph. part. pl. נאהבים milovaní. — Pi. part. מאהב milující, přítel, milovník, milenec.

מן יב. ב. ל. f. inf. c. s אהבה k milování: láska; milovaná; milenka.

אהבים pl. m. (sing אהב) rozkoš, milování.

אהר Jm. vl.

אהה ach! běda.

אהרא Jm. vl. země a řeky.

אהוד Jm. vl.

אי, אהי kde

אהל (fut. יאהל) odvozeno od אהל stan postavil. Pi. fut. יהל místo יאהל

אהל m. s ה parag אהלה, se suff. אהלך, pl. אהלים, syr. אהלים, (אהלי) stan: obydlí: dům: bydlíště Jm. vl.

אהלה Jm. vl. f.

אהליאב Jm. vl. m

אהליבה Jm. vl. f.

אהליבמה Jm. vl. m.

אהלים m. pl. אהלות f. dřevo, aloë.

אהרון Jm. vl. bratra Mojžíšova.

בית בני אהרון Aaroniti, kněží.

או — או spojka buď, nebo (או — או buď — nebo) כי leč, lečby, ledaby, označuje též podmínku li, jestli že snad.

או (st. c. או) Chethib žádost zlá, Keri אי kde; od slovesa אנה zlomil, naklonil.

אוּל Jm. vl. m.

אוב arab. v noci šel napájet.

אוב m. (pl. אובות) měch na vodu; věstec, který mrtvé z podsvětí vyvolává (nekromant) daemon; בעלת אוב žena v nekromantii zběhlá.

אובות Jm. vl. místa v poušti.

אוביל Jm. vl. m.

אובל (od יבל) אבל m. řeka אוד obrátil (arab.); 2. obtěžkal; 3. tvrdý byl, silný byl.

אד výpar, mlha.

אוד m. dřevo hořící.

אורות pl. f. příčina, pohnůtky על אורות k vůli: אורותי k vůli mně; גל אורותיך k vůli tobě.

על כל-אורות אשר = z té pouze příčiny, že.

איד brimě; nehoda těžká; neštěstí; zhouba.

בכל- מאד m. síla, úsilí;

מאדך vši silou tvou.

במאד במאד největším úsilím.

עד לְמָאד, עד מאד — až k únavě
úsilně; 2. úsilovně; velmi.

אַף arab. zlomil, obrátil, bydlil;
naklonil vůli, žádal. — Pi. אָף
fut. יֵאָף žádal, vyžádal. —
Hitpa. הִתְאַף (fut. apoc. יִתְאַף)
požadoval.

תָּאָה, תָּאָה označiti; Hithp. ozna-
čil si.

אוּ st. v. או Chethib žádost, vá-
šeň, Keri אוּ kde. Přisl. 31. 4.

אוּ f. touha, žádost, vášeň.

מְאוּ m. — pl. מְאוּיִם touha.

תְּאוּהָ f. touha; radost, zlá žádost
(hrůšná).

אוּיָה, אוּיָה běda (s לָ); 2. אוּיָ nářek.
Přisl. 23.

אוּת (pl. אוּתוֹת) com. znamení;
obsah; důkaz, div, zázrak.

אוּ m. (pl. אוּיִם) = kraj, přimoří,
ostrov; אוּ chald. zázrak.

אוּיִ הַיָּם a אוּיִ הַיָּם kraje a kra-
jiny přimořské a zámořské;
II. אוּיִ m. (úpěnlivě volající);
III. běda; אוּ ne (snad z אוּיִ).

אוּיִ Jm. vl. m.

אוּיִ Jm. vl.

אוּיִ Jm. vl.

אוּל - נִאֵל, Niph. נִאֵל hloupým se
stal; pošetile se zachoval;
II. אוּל — Hiph. הוּאֵל (fut.
וְיִאֵל) počal, odvážil se, chtěl.

אוּל hloupý, bezbožný.

אוּלִּי hloupý.

אוּלָּה ž. r. (se suff. אוּלָּתִי) hlou-
post, bezbožnost.

אוּל a אוּל valil se; 2. prvním
byl; silný, mohutný byl.

אוּל m. r. břicho, tělo.

אוּלִּים, אוּלִּי mocní, knížata.

אוּלִּי (comp. z אוּ-לי a לי.

לי, לא, לא-ne) ne-li. lečby;
zda-li, zda snad (při pochybo-
vání, obavě, důvěře).

אוּלָּם (pl. אוּלָּמִם) předdolí,
vchod; sloupení, předsíně. II.
proti, avšak; nic méně.

אוּל st. v. אוּל mn. č. אוּלִּים be-
ran; 2. okrasa dveří atd.

אוּל m. r. síla, moc.

אוּלִּות síla, moc.

אוּל com. jelen, laň.

אוּלָּה f. (mn. č. אוּלִּות, st. v.
אוּלִּות) laň.

אוּלָּת הַשֶּׁחַר ž. r. laň; žalm
22. jmeno písně, dle níž žalm
byl zpíván.

אוּל m. r. (pl. אוּלִּים, אוּלָּים) kníže,
mocný; 2. strom terebint, ter-
pentýn (vysoký a silný strom).

אוּלָּם Jm. vl. Exod. 15.

אוּל m. (se suff. אוּלִּי pl. אוּלִּים, אוּלָּים,
st. v. אוּלִּי) mocný, statný; 2.
síla, moc; יֵשׁ לְאוּל יָדֵי = jest
v mé moci; 3. Bůh. Ku ozna-
čení Boha Israelitův stává

שְׂדֵי חַי עוֹלָם, עֲלִיּוֹן, בְּנֵא אֵל
nebo: אֱלֹהִים

הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ, אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל;
u básníků: אֵל nebo הָאֵל pravý
Bůh: Bůh nepravý proti tomu:
אֵל נֶכֶד אוֹר, אֵל אַחֵר,
אֵל בְּנֵי אֱלֹהִים; לֹא-אֵל
andělé; 2. značí původ božský
ku př. אֵל אֲרִי cedry božské
(t. j. vysoké). Jm. vl.

אֵלֶּה strom terebint, od אֵלֶּה byl
silen:

אֵלֶּה f. dub. Jos. 24, 26.

אֵלֹן m. strom vysoký, dub.

אֵלֹן m. dub. 2. Jm. vl.

אֵלֶּם, אֵילֶם m. sloupení.

אֵילֶן m. strom (chald.)

אֵילֵי Jm. vl. řeky.

אֹמֶר Jm. vl. m. r.

אֹוֹן (arab.) popírá; značí též
snadnost a moc.

אֹוֹן m. (se suff. אֹוֹנִי, אֹוֹנֶךָ, אֹוֹנֵם,
mn. č. אֹוֹנִים) marnost, marné,
modla; אֹוֹן בֵּית- dům model;
אֹוֹן בְּקִצְצָה- údolí model, t. j.
údolí Damašské; 2. lež; ne-
pravost, nešlechtnost; 3. ne-
hoda, bida; אֹוֹן בֶּן- syn bo-
lesti mně tisíc (bolesti mé).

אֹוֹן m. (se suff. אֹוֹנִי) síla, moc,
násilí.

אֹוֹן רִאשִׁית- prvorozenec; 2.
jmění, bohatství. Jm. vl.

אֵין st. v. אֵין prázdnota, nedo-
statek; nic; není s part. sloves.

אֵין בַּבּוֹר nebyl ve studni,
אֵין יָצָא וְאֵין בָּא ani nevycházel,
ani nevcházel; אֵין לִי nemám;
אֵין דּוּלֵּה אֵין לְבֹא není dovoleno přijíti;
אֵין דָּבָר אֵין כָּל מְאוּמָּה
zcela nic; אֵין אֵין (již); se
zájmeny osobními אֵין אֵין, אֵין אֵין,
אֵין אֵין, אֵין אֵין, אֵין אֵין, אֵין אֵין,
i אֵין אֵין nejsem, (nebyl jsem,
nebudu atd. אֵין dokud není
(nebyl, nebude); dříve než;
bez; אֵין כָּאֵין toliko ne; skoro;
אֵין לְאֵין tomu, který nemá, tak, že
není; אֵין אֵין ani jeden.

אֵין אֵין? אֵין מֵאֵין? (sta-
huje se v אֵין? kde? kam? אֵין
odkud? אֵין עַד- dokud? s אֵין parag.
אֵין dokud? jak dlouho? אֵין
אֵין sem a tam.

אֵין ne (snad od אֵין)

אֵין אֵין (nevznešený). Jm. vl.

אֵין אֵין m. pl. námahy, mnoho
práce.

אֵין (síla) Jm. vl. m.

אֵין אֵין (aegypt. světlo) Heliopolis.

אֵין (mohutný) Jm. vl.

אֵין (silný) Jm. vl. m.

אֵין (silný) Jm. vl.

אֵין Jm. vl.

אֵין אֵין Jm. vl. kraje, zlato
ofýrské.

אופן m. (st. v. אפן pl. אפנים) kolo; od slovesa אפן obrátil se.

אין nepřechodné: byl úzký; přechodné: tísnil, tiskl; nutil se, spěchal; — Hiph. naléhal na někoho (s ב).

אוצר m. (pl. אוצרות) hojnost, poklad; בית הא' zásobárna, pokladnice; sýpka; od slovesa אצר uschoval.

אור světlým se státi, osvětliti; אור osvětlil; imperat. אור osvětlí. — Niph. נאור osvícený; Hiph. האיר (fut. apoc. יאר) roz-nítí; světla poskytl; osvětlil; ה' פניו rozjasnil; ה' עיניו oči rozjasnil (obveselil); ה' פניו stkvoucí se tvář k někomu obrátil; milosrdným se ukázal.

אור m. (f.) světlo, lesk; světlo ranní, slunce, blesku; אור חיים světlo života; אור נים světlo nebo učitel národů; א' ישראל ochrana israelitů, pl. אורים světla, hvězdy.

אור plamen, oheň; ארים východ; אורים (světlo a pravda), kterými veleknězi Bůh svoji vůli sděloval. — אור פשדים Jm. vl. Ur Chaldejů. — אור Jm. vl. m.

אורה f. světlo; svit štěstí; pl. אורות byliny, zeliny.

מאור m. světlo; מארות světla, hvězdy; svícen; מנורת-המאור

svícen (ve svatostánku); — מ' עינים lesk nebo veselost očí.

מאורה f. díra, jeskyně.

אורות pl. f. hlídky ve stájích; od slov. ארה utrhl; sebral; hořel.

אורי (ohnivý) Jm. vl. m.

אוריאל (plamen Boží) Jm. vl. m.

אוריה (plamen Boží) Jm. vl. m.

אות com. (pl. אתות) znamení; div od אנה zlomil, naklonil.

אות, את se suffixy předložka את u, při; אתי, אתו nebo את značka acc. אותך (v pause אותך) tě, tebe; אותכם, אותהם je.

אות nebo את. — Niph. נאות (fut. pl. os. 1. נאות, os. 3. יאותו) souhlasiti; dle obyčeje jednati.

אז tehdy; מן-אז, מאז od dávného času, od dáвна; druhdy; před tím, dříve; odtud; מאז אפך odtud tvůj hněv (vzplanul); מאז באתי kdy jsi přišel; s infin. מ' דברך kdy jsi mluvil (mluvíš).

אזי tehdy, tu.

אזא nebo אזה chald. roznítí.

אזבי Jm. vl. m.

אזד chald. (part. f. אזדא odešel, vyšel; vydán byl; pevně bylo ustanoveno.

אזוב m. ysop.

אזור opasek, řetěz; od slovesa אור (fut. יאור) opásal.

אִזְכָּרָה f. oběť v upomínku a chválu
Hospodina; od slovesa זָכַר
(fut. יִזְכֹּר) vzpomněl.

אָזַל odešel, odpadl: předl, tkal. —
Py. part. מֵאֲזַל tkané.

אָזַל chald. odešel, odstoupil.

אָזַל (odchod) Jm. vl. אֶכֶן הָאָזַל
(místo odchodu): אֶכֶן עֵזָר (mí-
sto pomoci) Jm. vl.

אָזַל odvozeno od אָזַן ucho (dual
אָזְנִים). — Piel אָזַן uvažoval,
vyzvídal.

מֵאֲזַנִּים dual. mísa, miska u váhy;
váha (chald. מֵאֲזַנִּין).

אָזַל m. (pl. אָזְנִים) zbraň; nářadí.

אָזַל t. (se suff. אָזְנִי, dual. אָזְנִים,
(st. v. אָזְנִי) ucho: 'בְּאָזְנִי פ' před
někým; שָׁמַע בְּאָזְנִי na vlastní
uši slyšel; 'שׁוּם בְּאָזְנִי פ' v uších
t. j. v mysli někoho ukládati.
Sloveso odvozené Hiph. הִאָזִין
slyšel, dával pozor na něco,
לְ, אֶל, עַד, אֶל, לְ; vyslyšel; prosby
vyplnil; poslouchal s לְ někoho.

אָזַן שְׁאָרָה Jm. vl.

אֲזַנֹּת-תְּבוֹרָה Jm. vl. města.

אָזְנִי (ušatý) Jm. vl. m.

אָזְנִי (koho Jehova slyší) Jm. vl. m.

אָזְקִים m. pl. od אָזַק řetězy, pouta;
od slovesa זָקַק svázal.

אָזַר (imp. אָזַר; fut. יִאָזַר; se suff.
יִאָזְרִי opásal, opásal se (s acc.):
אָזְרוּ הָיִל opásali se silou —
Niph. part נִאָזַר opásaný: Pi.

opásati někoho něčím s dvojím
acc. — Hithpa. opásal se, ozbro-
žil se.

אָזַר m. opasek: řetěz.

אָזַרָה f. rámě od slovesa זָרַח
(fut. יִזְרַע) rozhodil.

אָזַרָה m. tuzemec; strom nepře-
sazený odjinud.

אָזַרְתִּי (domorodý) Jm. vl.; od
slovesa זָרַח (fut. יִזְרַח) leskl se.

אָח m. (st. v. אָחִי se suff.

pl. אָחִיךָ, אָחִינוּ, אָחִי אָחִי, אָחִים.
אָחִיכֶם; אָחִיכֶם; אָחִיךָ bratr, druh, pří-
tel; אִשְׁ-אָח jeden-druhý;

אִשׁ מֵעַל אָחִי druh od druha;
אִשׁ אֶל אָחִי druh proti druhu.

אָח chald. bratr.

אָחִיָּה f. bratrství.

אָחִיָּה f. se suff. אָחִיָּה, אָחִיָּה; pl.
אָחִיָּה, se suff. אָחִיָּה, אָחִיָּה.
אָחִיָּה (אָחִיָּה) sestra, družka, přítel-
kyně; též o věci se užívá;
אָחִיָּה — אָחִיָּה jedna — druhá;
אָחִיָּה אֶל אָחִיָּה jedna k druhé.

אָח běda s לְ.

אָחִים m. pl. (od sing. אָח) sýci;
vytí, skučení; křik. nářek.

אָח hrnec.

אָח (bratr otcův) Jm. vl. m.

אָחִיָּה Jm. vl. m.

אָחִי st. v. אָחִי m., אָחִי v pause,
אָחִי f. jeden; אָחִי — אָחִי je-
den — druhý; dále opakováno:
jeden — druhý — třetí atd.;

איש אחד - איש אחד jednotliví;
 אחד אחד jeden po druhém;
 jednotlivě; אחת אחת jedno
 po druhém; první ku příkladu:
 ... ב' אחת לחדש prvního dne
 měsíce...; שנת אחת první rok;
 jediný, zvláštní; někdo, kdosi
 ku př. א' העם kdosi z lidu;
 לא א' některý prorok; לא א'

אין אחד ani jeden, nikdo.

אחת אחת jednou; באחת jednou;
 náhle; כאיש כאחד zároveň,
 ihned, rovněž; אחדים tíž,
 spojení, sjednocení; něco.

אחד Hithpa. spojil se.

חד m. חדרה, חדר f. chald. jeden;
 první; někdo. חר שבעה על די
 sedmkrát tolik než...; בחדה
 spolu; zároveň; heberejsky
 místo אחד jeden.

אחו m. síti, rokyti.

אחוד (sjednocení) Jm. vl. m.

אחיה f. bratrství.

אחות f. (pl. אחיות) sestra.

אחיה f. zpráva; oznámení; od
 slovesa חיה dýchal. — Pi. חיה
 zpravil, oznámil.

אחיה Jm. vl. m. אחיה patron.

אחומי Jm. vl. m.

אחור (pl. אחורים) část zadní, po-
 slední; západ; též: vzadu,
 vzad, zpět; באחור, לא, מא' od
 zadu, vzadu, vzad; לאחור na
 potom, na druhý den.

אחו (inf. c. אחו s praef. באחו
 imper. אחו fut. יאחו i יאחו)
 chopil, vzal, vyňal; nahnal
 (strach, strachem byl uchvá-
 cen); vyvolil; držel, spojil; za-
 vřel. — Niph. byl chycen; při-
 vlastnil si. — Pi. prikryl. —
 Hoph. připojen byl.

אחו Jm. vl. m.

אחיה f. majetek, pole, pozemek;
 vlastnictví.

אחוי Jm. vl. m.

אחיה i אחיה Jm. vl. m.

אחום Jm. vl. m.

אחות Jm. vl. m.

אחי Jm. vl. m.

אחי Jm. vl. m.

אחיאם Jm. vl. m.

אחיה f. chald. lešť, podvod, há-
 danká; řeč temná; od slovesa
 חוד kroutil.

אחיה אחיה (přítel Hospodina)
 Jm. vl. m.

אחיהוד (přítel židů) Jm. vl. m.

אחי Jm. vl. m.

אחיהוד Jm. vl. m.

אחיטוב (dobrá milovník) Jm. vl. m.

אחילוד (bratr rozence) Jm. vl. m.

אחימות (bratr smrti) Jm. vl. m.

אחיקלך (bratr králův) Jm. vl. m.

אחימן (bratr daru) Jm. vl. m.

אחימצי (bratr hněvu) Jm. vl. m.

אחינדב (bratr vznešený) Jm. vl. m.
אחינעם (jejíž sestrou příjemnost)
Jm. vl. f.

אחיסמך (přítel ochrany) Jm. vl. m.
אחיעזר (bratr pomoci) Jm. vl. m.
אחיקם (bratr nepřitele) Jm. vl. m.
אחירם (bratr vznešený) Jm. vl. m.
אחירע (bratr zla) Jm. vl. m.
אחישחר (bratr jitřenky) Jm. vl. m.
אחיתפל (bratr pošetilosti) Jm.
vl. m.

אחלב (plodnost) Jm. vl. kraje.
אחלי (kéz!) Jm. vl. m. i f.
אחלי אחלי (kéz!) Jm. vl. m. i f.
od slov. חלה (fut. apoc. ויחל)
byl nemocen).

אחלקמה f. drahokam (ametyst) od
slovesa חל tlustý byl; snil
(fut. ויחלם).

אחמתא Ekbatany, město.

אחסבי Jm. vl. m.

אחר byl poslednější, váhal; fut.
1. os. אחר. — Pi. אחרו pl. אחרים;
fut ויאהר, part. (מאחרים) me-
škal, zdržoval. — Hiph. (fut.
וייחר Keri) od יחל fut. ויחר
Chethib. váhal, meškal.

אחור (pl. אחרים) část zadní, kra-
jina na západě; adv. vzadu,
vzad; באחור, לא, מא' od zadu,
vzadu; לאחור budoucně, potom.

אחרי m אחרת f (pl. אחרים).
אחרי jiny; אלדים jini bozi
t j modly Jm. vl. m.

אחר část zadní; adv. vzadu, po-
tom; praep. po. za; הלך א' ná-
sledoval; אחר הדברים האלה po
těch věcech, potom; דבר פ' א'
po slovech (řeči); אשר, א' א'
potom; א' א' potom; st. v.
אחרי (se suff. אחרי) po; אחרי בן
potom; אשר אחרי א' jakmile po-
tom; מאחרי, מאחור za něčím
zpět; מא' בן א' potom; מאחריה
od zadu jeho; על א' po:
על א' potom.

אחרונה m. אחרונה f. zadní; po-
zdější; západní; ה'ב ה'א' moře
středozemní; potomek; דור אחרון
potomci pozdější; אחרנים po-
tomci; nejzazší, poslední

אחרונה adv. posléze;
לאחרונה; באחרונה potom, po-
sléze, konečně.

אחרי chald. adj. f. jiná.

אחרי chald. k posledu, ko-
nečně.

א' השנה f. konec, výsledek; השנה
konec roku; příští, čas budoucí;
א' הימים věk budoucí; potom-
stvo.

אחר chald. jiný.

אחריית adv. zpět.

אחרי Jm. vl. m.

אחיל (za zdí) Jm. vl. m.

אחשורפנים m. pl. arcisatrapové
(totéž s konc. ין — chald.)

אחשורוש Jm. vl. králů perských.
Ahasverus.

אחשרוש Jm. vl. králů perských.
Chethib.

אחשתרי Jm. vl. m.

אחשתרנים m. pl. mezkové.

אחת od אחד st. v. אחד m. אחת
v pause אחת f. jeden;

איש אחד jednotliví;

אחד אחד jeden po druhém,

jednotlivě; אחת אחת jedno

po druhém; באחד לחדש prv-

ního dne měsíce; שנת אחת

první rok; jediný, zvláštní; ně-

kdo, kdosi; העם א' kdosi z lidu;

לא א' kterýsi prorok; נביא א'

אחת ani jeden, nikdo. אחת

אחת (פעם) jednou; באחת jednou;

נאחל; באחד באחד zároveň;

אחד אחד pl. אחד אחד tiž dem.;

spojenci; něco, cosi.

אחד m. řešetlák (keř bodlakovitý).

אטון m. niť, tkanice lněná.

אטט arab. slabý zvuk vydal, za-
zněl; אט lehký zvuk; lehce.

אטט zavřel, zatvrdil. — Hiph.

אטט אטט zatvrzuje ucho (sluch).

אטר zavřel, fut. יאטר.

אטר zavřený, svázaný; אטר יד
spoutaný na pravé ruce.

אטר Jm. vl. m.

איי הים pevnina, přímoří, ostrov

איי הים krajiny zámořské a

a při moři ležící.

איים pl. m. (úpěnlivě volající)
(Šakal). — אי běda; אי (od

אי) ne; אי כבוד (nevznešený)
Jm. vl. m.

אי kde? se suff. איפה kde jest?

אם kde jsou oni? s náměst-

kami značí otázku: אי זה kdo?

která? kde? אי זה הדרך kterou

cestou? אי מזה odkud?

אי מזה עם z kterého národu?

אי מזה איל proč? s ה demonstr

איפה kde? kdekoli.

איפה kde?

איפה kde? jak?

איף apoc. jak?

איפה (Keri) איכו kde?

איפה jak?

איפה kde? מאין odkud?

אין st. v. אין prázdnota, nedo-
statek, nebyti s part. sloves;

אין יצא nebyl v jámě; אין

אין בא ani nevyšel, ani neve-

šel; אין לי nemám; אין

אין כל nic; אין כל zcela nic;

אין אינני nejsem (nebyl jsem, ne-

budu) atd.; אין באין dokud není,

dříve než, bez; אין כאין toliko ne;

אין לאין tak, že není; אין

אין 1. Sam. 21. nic.

איפה kde? jak?

אן (staženo z אין) kde? kam?

אן odkud? אן עד-אן jak dlouho?

s ה parag. אנה kam? kde?

אנה ואנה jak dlouho? עד-אנה

sem a tam.

אַיב nenáviděl, zlobil se: part.

אויב nepřítel, protivník sub:

f. **אויבֿת** protivnice,

איבה f. nepřátelství, nenávisť.

איד m. břimě, neštěstí, nehoda, nebezpečí (od slov. **איד** zkřivil: obrátil: tiskl.)

איה (אי kde? s ה parag.) kde? kdekoli.

איה f. jméno dravého ptáka; sup: Jm. vl. m.

איוב (strastný, stisněný) Job.

אינקל Jm. vl. f.

אי־כבוד (neslavný, אי־ne). Jm. vl. m.

איל beran (st. v. **איל**, pl. **אילים**): okrasa stavitelská, dveři a zdi, sloupů, cokl; od slov. **איל** byl silen.

איל m. síla, moc.

אילות f. síla, moc.

איל com. jelen (samec nebo samice).

אילה f. (pl. **אילות** st. v. **אילות**) laň.

אילת f. laň; pojmenování žalmu, dle něhož žalm 22. jest pěti.

איל m. (pl. **אילים**, **אילים**) kníže, mocný; terebint.

אילון (strom) Jm. vl. města a mužů.

אילון (od **איל** jelen) Jm. vl. měst.

אילת (strom), **אילות** (stromy) Jm. vl. města.

אים hrozný, strašný byl; chald. Pa. zastrašil.

אים m. f. **אימה** hrozný, strašný.

אימה f. (pl **אימות**; s ה parag. **אימתה**) strach.

אמים pl. strachy, slova strašlivá, věci strašlivé; Jm. vl. národu Emeiů.

אין st. v. od **אין** prázdnota, nedostatek, nebytí s part. slov.: **אין לי** nemám; **אין** vyskytuje se též jako **אין** nebo **אי** značí: ne; z **אין** vzniklo pak **אן** kde? (**אי** kde?)

איפה f. Ephra jméno míry na tekutiny; (Epha rovna jest míře zvané **בת** bath) jest 10. část míry **חמר** m. (pl. **חמרים**) chomér; desátá část Ephy byla omer (gomer) **עמר** (m. pl. **עמרים**) zvána; třetí část Ephy jmenovala se Sea **סאה** f. (dual **סאים** pl. **סאים ואיפה** — **איפה** různé míry, **א' שלמה** spravedlivá míra.

איפה (Keri **איפו**) kde?

איפוא částice tedy, nuže, snad, zajisté; **אם כן איפוא** je-li tedy tak? **איה א'** kde přec? **מה א'** co přece? **במה א'** kterou přece věcí? **אם לא אפוא** pakli ne; **דעו א'** vězte tedy; od slov. **אפה** (fut. **יאפה**) vařil, pekl.

איש m. (pl. **אֲנָשִׁים**, **אָנָשִׁי**); též
אָנוּשׁ m. člověk má pl. **אֲנָשִׁים**.
אֲנָשִׁי lidé, muži; — muž, samec;
 muži, obyvatelé; **יִשְׂרָאֵל**
 Israelští; **אִישׁ מִלְחָמָה** válečník,
 bojovník; **אִישׁ אֵל** člověk věrný;
אִישׁ אֶרֶץ rolník; někdo; **אִישׁ אֶחָד**
 jednotlivci; každý; **וַיָּלֶכְוּ אִישׁ**
 šli každý na (do) své(ho)
 místo; **כָּל-אִישׁ** každý;
כֵּן אָמַר הָאִישׁ tak mluvil každý.

אִישׁ — Hitpa. imperat.: **הִתְאַשְׁשׁוּ**
 vzmužte se (buďte muži!)

אִישׁ m. človiček; **בֵּת עֵין, אֵין**
 panenka oka: **לַיְלָה**,
 půlnoc.

אִשָּׁה f. (se suff. **אִשְׁתִּי**, **אִשְׁתְּךָ** i
אִשְׁתְּךָ) žena; manželka; (rovněž
 jako **אִשָּׁה** místo **אִשָּׁה** f.; se
 suff. **אִשְׁתִּי**; pl. **אִשּׁוֹת** a **נָשִׁים**
 st. v. **נָשִׁים** se suff. **נִשְׁיָנוּ**
 žena).

אִישׁ-בֶּשֶׁת Jm. vl. m.

אִיתוֹן m. vstoupivši, vešlý; od
 slov. **אָתָה** vešel (fut **יֵאָתָה**).

אִיתוֹהִי chald. byl (**יֵשׁ** byl)
 jsi; **אִיתִיךָ** jest; **אִיתָנָא** jsme;
אִיתִיכוֹן jste.

אִיתִי i. **אִתִּי** (od **אָת** s, se) Jm. vl. m.

אִיתִיאל (Bůh se mnou) Jm. vl. m.

אִיתָמָר (ostrov palmy) Jm. vl. m.

אִיתָן m. nepřetržitost; stálost;
נֹהָ אִיתָן pastvina stále zelená;
יָרַח הָאִיתָנִים měsíc, v němž

řeky stále tekou (Tisri); ne-
 vysychavost; pevnost, síla;
אִיתָנִים mocní; Jm. vl. m.; od
 slov. **יָתָן** byl stálý (o vodě).

אִךְ ovšem, zajisté; toliko; leda,
 vůbec; **אִךְ שָׂמַח** celý veselý
 (veselosti oddán). **אִךְ חֹשֶׁךְ** to-
 liko tma; skoro; jen tak; přece.

אִכָּד (tvrz) Jm. vl.

אִכָּב m. lež, úskok, klam;

נָחַל אִכָּב potok klamný (jehož
 voda vysychá); od slov. **כָּוַב**
 Pi. lhal.

אִכָּיִב Jm. vl. měst.

אִכָּוִי m. násili; násilný; krutý;
 zuřivý, nebezpečný, udatný.

אִכָּוִי adj. m. tvrdý, krutý, divoký.

אִכָּוִיּוֹת f. krutost (od slov. **כָּוַר**
 arab. zlomil).

אִכִּישׁ Jm. vl. m.

אָכַל (inf. **אָכִיל**, c. **אָכַל**; s praef.
אָכַל, se suff. **אָכַלְךָ**, fut.
יֵאָכַל i **יֵאָכֵל**; imper. **אָכַל** s ה
 parag. **אָכַלְהָ** jedl; strávil;
 spolkl; hltavě uchopil; okusil;
 požil; **אָכַל לֶחֶם** stoloval;
אָכַל לֶחֶם עַל שִׁלְחָן פִּי býti od
 někoho živen; **אָכַל לִפְנֵי יְהוָה**
 ustanovil hody obětní;
אָכַל בֶּשֶׂר פִּי jedl maso něčí;
 zuřil proti někomu; Niph. býti
 jeden, požíván **נֵאָכַל**; .part. f.
נֵאָכֶלֶת co se požívá, požívati
 dovoleno; — Pi. fut. **תֵּאָכֶלֶת**

ať ho sní; — Hiph. הֵאָכִיל (fut. יֵאָכִיל inf. הֵאָכִיל) něco k jídlu poskytnouti; požití.

אָכַל chald. jedn.

אָכַל m. (se suff. אֲכָלוּ) jídlo (jako činnost); pokrm; obilí, plod; potrava; kořist.

אָכָלָה f. jídlo, pokrm, výživa.

אָכִילָה jídlo, hody, hostina.

אָכַל Jm. vl. m.

אָכַן part. (za הָכֵן inf. abs. Hiph.) zajisté; ovšem; nic méně přece (od slov. כָּוֵן) stál vztýčen.

אָכַף k práci dohnal.

אָכַף m. (se suff. אֲכָפִי) náklad, břímě, uzel.

אָכַר arab. zemi kopal.

אָכַר m. rolník.

אָכַשָׁה (šalby) Jm. vl. města.

אֵל subst. nic; spojka s fut. aby ne; אֵל יֵצֵא אִישׁ aby nikdo nevystoupil; אֵל-תִּירָאֵי nebojte se! אֵל-עַל-תּוֹתֵר ať nejsi vyšší; אֵל-אֲבוֹשָׁה ať stud mě nepojme; אֵל יִתְרָשׁ neboj se; אֵל יִתְרָשׁ ať nemlčí t. j. nebude mlčeti; אֵל-נָא jen to ne, kéž by ne (stalo se to); zda, zda ne.

אֵל chald. aby ne.

אֵלִיל adj. nicotný, marný, pl. אֵלִילִים nicotní t. j. bohové modly; subst. marnost; רֹפְאֵי אֵלִיל marní lékaři.

אֵל m. (se suff. אֱלִי pl. אֱלִים) st. v. אֱלִי mocný, statný, rek: síla, moc; יֵשׁ לְאֵל יְדִי jest v mé moci; Bůh často s přívlastky חַי קָנָא שְׂדֵי חַי živý, mocný, horlivý; עוֹלָם עֲלִיוֹן vznešený, věčný; אֵל אֱלֹהֵי אֱלֹהִים הָאֵל אֱלֹהֵי אֱבִירָה (יִשְׂרָאֵל) Bůh bohů (otců tvých, Israele). Nepravý bůh slove אֵל אֲחֵר bůh jiný; אֵל זָר bůh cizí; אֵל נָכַר bůh cizí; לֹא אֵל ne bůh; אֱלִים בְּנֵי synové Boží; značí též původ božský a vznešenost něčeho; אֲרָזֵי אֵל cedry božské m. vysoké (od slov. אִיל byl mocen).

אֵל-אֵל-אֵל před. (se suff. אֱלִי u mně, אֱלִיכֶם, אֱלִיָּהּ, אֱלִיָּהּ, אֱלִיָּהּ, אֱלִיָּהּ) (básn.; pl. básn. אֱלִיָּהּ) při, u, až k, v, ku, proti אֵל-לְבָבוֹ až do nejhlubšího srdce; אֵל פִּי יְהוָה dle rozkazu Hospodina; אֵל-אַמְתָּה dle lokte; וַיֹּאמֶר אֵל-שָׂרָה a pravil o Sáře (co se týče S.); pro, k vůli; אֵל-נֶפֶשׁוֹ šel však za příčinou svého žití (k vůli s. ž.); blízko, u, k; אֵל-בְּאֵר הַמַּיִם u studně; יָשַׁב אֵל-הַשֵּׁן seděl u stolu; אֵל-אַחֲרֵי za mnou; אֵל אֶת-אֲשֶׁר mezi; אֵל מִן אֶת-נֶכַח proti; אֵל מִבֵּית uvnitř; אֵל מִחוּץ z jednoho místa na druhé, mimo; אֵל מִן הַיָּם od jihu ku; אֵל הַחוּצָה zvenčí; אֵל-תַּחַת zdarma, nadarmo; אֵל תַּחַת pod sacc.

תְּרֵבִינִית f. terebint. Jm. vl. m.

אֵלֶּה f. dub.

אֵילָן m. strom vysoký, dub.

אלון m. dub.

אֵלִים, אֵלִים m. sloupení, síň.

אל se čl. אֵלָה, הָאֵל tito, tyto :

וְאֵלֶּה אֵלֶּה tito sice — oni pak;
jedni — druzi.

jedni — druzi.

אלִּי Jm. vl. m. (terebint).

אַלְנָבִישׁ m. krupobiti, ledovec ;
od slov. **נָבַשׁ** arab. zamrazil,
srazil, ztužil.

od slov. **זָפַז** arab. zamrazil,
srazil, ztužil.

אַלְמוֹנִים i **אַלְנוֹמִם** dřevo vynikající
pryskyřicí a vůní, ze stromů
Indie a Persie. (dř. santalové.)

אלֹהֵי (jehož Bůh miluje) Jm. vl.

אלֹדֶעָה (jehož Bůh volá) Jm. vl.

אָלַף přísahal; proklel; Hiph. přisahati kázal; přísahu žádal; (fut. apoc. **אֵילֵף**); zvolal, úpěl, bědoval (jako **אֵלֵף**, imp. **אֵלֵף**); masitý, dužnatý byl.

אָלֶה f. přísaha, בּוֹא בְּאֶלֶה v přísahu vešel, פְּרַח בְּאֶלֶה přísahou někoho nutiti. נִשָּׂא בְּאֶלֶה učinil přísahu u, וָזָנָה בְּאֶלֶה přísahu na někoho; שְׂמֵלָה בְּאֶלֶה přísahou potvrzená: zlořečení.

נָתַן לְאִלָּהָ v kletbě býti; הָיָה לְאִלָּהָ
dal do klatby, proklel; pl.

אלות kletby.

תִּלְּהָ f. zlořečení.

אלה f. terebint.

אֵלָּה f. dub; (od slov. אֵלָּה hyl
silen).

וְזוֹכֵר לַאלֹהִים בְּחֹזֶן כֹּחַ Bûh ; bûh ; je-
hož sila mu pro Boha jest,
(jenž sílu má pro Boha); **הַבִּיֵּא**
אֶלֶּוֹהֵי בְּרִדּוֹ boha rukou vede;
Bûh ; Jehova ; Hospodin ;

הָאֱלֹהִים, אֱלֹהִים, pl. maiest. ;

'אֱלֹהִים člověk Boží, přítel Boží

(o prorocích, andělich a. t. d.;

בן־אל syn Boží (o králi israel.):

ctitelé Boha; andělé;

těž o věcech božského původu a

vznešených : עִיר גְּדוּלָּה לֵאלֹהִים

město božsky (před Bohem)

veliké. — S praefix. בְּלִדִים:

יְהוָה : אֱלֹהִים ; jako Bůh : פֶּאֱלֹהִים

st. v. אֱלֹהֵי.

אלה chald. m. Bñh.

אָלי -li, pakli.

אֶלֶל i אֶלֶל m. marný; od אֶל m.
nic; Elul 6. měsíc (září — říjen).

אלון m. dub.

אלון m. dub; Jm. vl. m od slov.
איל byl silen.

אַלְוֶה adj. m. zvyklý, obvyklý; důvěrník, přítel, druh; náčelník, vůdce rodiny; od slov. **אַלְוֶה** zvykáním se učil, zvykl si (fut. **אַלְוֶה**).

אלוש Jm. vl. mīsta.

אֱלֹדֶר (Bozi dar) Jm. vl. m.

אָלח — Niph. נִאָלַח zkažen, za-
tracen byl.

אֶלְחָנָן (od Boha daný) Jm. vl. m.
אֱלִיאָב (jemuž Bůh otcem) Jm.
vl. m.

אֱלִיאֵל (Bohem silný) Jm. vl. m.

אֵלֶיָּאתָה (ku kterému Bůh přišel)
Jm. vl. m.

אֵלַיִדָּע (k jehož blahu Bůh při-
hlíží) Jm. vl. m.

אֵלֶיהָ f. ocas, ohon (tlustý ovci):
od slov. אָלָה přísahal.

אֵלֶיהוּ, אֵלֶיהוּ (Bůh můj jest Jehova)
Jm. vl. m. Eliáš.

אֵלֶיהוּעֵינִי, אֵלֶיהוּעֵינִי (na Jehova jsou
oči moje obráceny) Jm. vl. m.

אֵלֶיהָבָה (koho Bůh kryje) Jm. vl. m.

אֵלֶיהָרָךְ Jm. vl. m.

אֵלִיל m. marný, pl. אֱלִילִים ni-
cotní bohové (bůžkové), modly;
subst. nicotnost, marnost;
רופאי אֵלֵי lékáři marní; od slova
אֵל nic.

אֵלֶימֶלֶךְ (komu Bůh králem jest)
Jm. vl. m.

אֵלַיִן, אֵלַיִן pl. chald. titó, tyto, tato.

אֵלֶיָּכָה (koho Bůh rozmnožil) Jm.
vl. m.

אֵלֶיָּעֶזֶר (jehož pomoc Bůh) Jm.
vl. m.

אֵלֶי עֵינִי Jm. vl. m.

עֲלֵיָעַם (lid Boží) Jm. vl. m.

עֲלֵיָפֹ (jehož silou Bůh) Jm. vl.

אֵלֶיָפֶל (koho Bůh soudí) Jm. vl.

אֵלֶיָפֶלֶהוּ (koho Bůh znamenitým
učinil) Jm. vl. m.

אֵלֶיָפֶלֶט (jehož spásou Bůh) Jm.
vl. m.

אֵלֶיָצִוֹר (jehož skálou Bůh) Jm.
vl. m.

אֵלֶיָצֶפֶן (koho Bůh chrání) Jm.
vl. m.

אֵלֶיָקָא Jm. vl. m.

אֵלֶיָקָם (koho Bůh ustanovuje)
Jm. vl.

אֵלֶיָשֶׁבַע (jejíž přísahou Bůh: která
při Bohu přísahá) Jm. vl. f.
Alžběta.

אֵלֶיָשָׁה Jm. vl. kraje u moře po-
loženého (snad Hellady).

אֵלֶיָשׁוּעַ (jehož spásou Bůh) Jm.
vl. m.

אֵלֶיָשִׁיב (koho Bůh ustanovil) Jm.
vl. m.

אֵלֶיָשָׁמַע (koho Bůh vyslyšel) Jm.
vl. m.

אֵלֶיָשַׁע (jehož spásou Bůh) Jm.
vl. m. Eliseus.

אֵלֶיָשָׁפֶט (jehož soudcem Bůh)
Jm. vl. m.

אֵלֶיָאָתָה, אֵלֶיָאָתָה (ke komu Bůh
přišel) Jm. vl. m.

אֵלַיִן pl. m. chald. titó; heber.
אֵלָה titó:

אֵלָלִי běda mně!

אֵלָלִי bědoval, nařikal, lkal: plesal
(jako יָלָל; Hiph. הִלָּל fut.
יִלָּל lkal.

אלם vázal, poutal; byl osamocen: Niph. נִאָלַם umkl, mlčel: Pi. אָלַם svázal, obvázal.

אלם m. mlčenlivost, umlklost: אָלַם צָדֵק nemá (mlčící spravedlnost).

אלם m. (pl. אֱלָמִי) němý.

אֶלְמָה (pl. אֶלְמִים i אֶלְמוֹת) hrst. hrstka, otep, snop.

אֶלְמָן vdovectví, vdovství.

אֶלְמָן m. vdovecký; vdovec.

אֶלְמָנָה f. vdova; Jesai. 9, 16.

אֶלְמָנוּתָיו za אֶרְמָנוּתָיו paláce (opuštěné).

אֶלְמָנוּת f. (pl. אֶלְמָנוּתִים) stav vdovský.

אֶלְמָנִי m. (který jest zamlčen) jakýsi (s předch. פִּלְנִי) kdosi ('פ od slovesa פָּלַה oddělil).

אָלַם m., אֵלַם, אֵלָם sloupení, síň (od slov. אָל byl silen.)

אֶלְמָנִים, אֶלְנוּמִים druh červeného, pryskyřicovitého, vonícího dřeva (z Persie a Indie); dř. santalové.

אֶלְמוֹרָד Jm. vl.

אֶלְמֹלֶךְ (královský dub) Jm. vl. města.

אֶלְנֵם (jehož příjemností Bůh) Jm. vl. m.

אֶלְנָתָן (Bohem daný) Jm. vl. m.

אֶלְסָד Jm. vl. kraje (Assyrie?)

אֶלְעָד (koho Bůh chválí) Jm. vl. m.

אֶלְעִוִי (Bůh chvály moje) Jm. vl.

אֶלְעָזָר (komu Bůh pomoc dává) Jm. vl. m. Eleasar.

אֶלְעָלָא, אֶלְעָלָה Jm. vl. města.

אֶלְעָשָׂה (od Boha stvořený) Jm. vl. m.

אֶלָּה zvykáním se naučil; fut. יֵאָלָה (arab. uvykl, byl uvyklý; spojil, přidružil.) — Pi. אֶלָּה učil: Hiph. part. f. מְאֵלִיפּוֹת (od אֶלָּה m. tisíc) tisíce obnášející.

אֶלָּה pl. אֶלְפִים com. hovado: m. vůl; f. kráva.

אֶלָּה m. tisíc, dual אֶלְפִים dva tisíce; plur. אֶלְפִים tisíce;

אַרְבָּעִים אֶלְפִים tři tisíce;

אַרְבָּעִים אֶלָּה čtyřicet tisíc;

מֵאָה אֶלָּה sto tisíc;

אַלְפֵי הָרֶבֶבָה 10,000.000;

subst. אֶלָּה oddíl 1000 (mužů);

אַלְפֵי הָאָלָה tisícník, vůdce tisíce (mužů);

kmen, rod, rodina.

Jm. vl.

אֶלָּה, אֶלָּה chald. tisíc.

אֶלֹּהָ m. uvyklý, zvyklý, obyčejný; subst. důvěrník, přítel, druh; náčelník.

אֶלְיָפָת, אֶלְפָּט Jm. vl. m.

אֶלְפָּעַל (komu Bůh odměnou) Jm. vl. m.

אֶלֶץ — Pi. אֶלֶץ obtížně naléhal, chtěl, ustanovil.

אֶלְיָצֶפֶן, אֶלְצָפֶן Jm. vl. m.

מֶלֶךְ אֶלְקוּם עַמּוֹ m. arab. lid; מֶלֶךְ אֶלְקוּם král, s kterým lid; král lidem

obkličeny (král, jemuž odporovati nelze)

אֱלֹקָה (jehož Bůh stvořil) Jm. vl.

אֱלֹקָשׁ Jméno rodové.

אֱלֹתֶיךָ (plémě Boží) nebo תּוֹלַד (plémě) Jm. vl. města.

אֱלֹתֶיךָ, אֱלֹתֶיךָ Jm. vl. města.

אִמָּה f. (pl. אִמּוֹת), se suff. אִמִּי matka; macecha, babička; rod; národ; hlavní město; אִם הַדֶּרֶךְ matka cesty t. j. dvoucestí.

אִמָּה f. hlavní město; matka; přední část rámě; loket; dual אִמָּתַי dva lokte; עֶשֶׂר אִמּוֹת 10 loket; שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִמָּה 300 loket; מֵאָה כְּאֵם sto dle lokte. 100 loket; míra; základ. Jm. vl. hory.

אִמָּה f. (pl. אִמּוֹן) loket.

אִמָּה f. pl אִמּוֹת i אִמִּים národové.

אִמָּה f. chald. národ, pl. אִמּוֹן st. emph אִמּוֹא.

הֲ — אִם zda? či? li? zdali? אִם — אִם הֲאֵל ne-li? — či; מִי יֵדַע אִם kdož ví zda, či; הֲאֵל zda ne? (též אִם); jest-li, li, kdyby; לִי kdyby značí podmínku, která není nebo jest nejistá) značí podmínku jistou a klade se v prostředku je-li něco nebo není; אִם-לֹא zda snad; אִם-נָא ne-li, kdyby ne.

אִם — אִם buď — buď; byť i s fut. אִם-יְהִי byť i byl; עַד-אִם,

עַד-אֲשֶׁר-אִם až do, dokud; ve formulích zapřisahacích má אִם zápornou אִם-לֹא kladnou: אִם-אֶעֱשֶׂה učiním-li, t. j. zajisté neučiním; אִם-לֹא אֶעֱשֶׂה ne-učiním-li, t. j. zajisté učiním; אִם neboť když; neboť kdyby, kdyby, po negaci ve formách přísahacích leč; však, ale.

אִמָּה f. (se suff. אִמָּתִי, pl. אִמָּהוֹת st. v. אִמָּהוֹת) služka, otrokyně; אִמָּתְךָ uvádí slova ženy oslovující někoho vznešenějšího: דְּבָרָא תְּוָא! místo: já; בֶּן-אִמָּה otrok; služebník.

אִמָּה f. hlavní město; loket; míra, základ.

אִמָּה f. pl. אִמִּים národové.

אִמָּה i אִמָּה pl. אִמּוֹת strach.

אִמּוֹן m. umělec; stavitel. Jm. vl. m.

אִמּוֹן m. (pl. אִמּוֹנִים) víra; pravdivost.

אִמּוֹנָה f. pevnost; אִמּוֹנָה וְיָדָיו utuženy; bezpečnost; víra (pl. אִמּוֹנוֹת), od slovesa אָמַן vychoval.

אִמּוֹן (mohutný) Jm. vl. m.

אִמִּי Jm. vl. m.

אִמּוֹן mohutný, pevný, f. אִמּוֹנָה sub. síla (pl אִמּוֹנִים) od slov. אָמַן byl silen.

אִמּוֹר m. vrcholek.

אִמּוֹל i אִמּוֹל umdlel; אִמּוֹל ochablá prsa; Py. אִמּוֹל byl

umdlený; ochábnul; žalosti byl sešlý; smutný byl.

אמלל ochabující, scházející.

אמלל m. pl. אמללים mdlý, usláblý.

אמן podporoval, vychoval: part. אמן pod pažím vedoucí, živitel, ochránce; אמנת kojná; krmitelka; živitelka; Niph. נאמן byl podporován, byl voděn; byl založen, upevněn, ustálen; byl dlouho trvajícím; בית נאמן dům pevný, stálé potomstvo; věrný byl, byl jistý, pravdivý nebo byl považován za . . .; byl uznán; jest osvědčené víry, rozšafný, bezúhonný byl. — Hiph. האמין spolehl se, postavil, opřel se; pevně stanul; důvěřoval, měl víru, věřil s ל, כי. inf. — Isai 30, 21. תאמינו za תימינו na pravo jste se uchýlili.

אמל chald. — Aph. הימן důvěřoval; part. מהימן věrný.

אמן m. umělec, řemeslník, tvůrce.

אמן m. pevný, pravdivý, pravý; subst. pravdivost; אמן אלהי Bůh pravdivý; adv. אמן nebo ואמן tak zajisté, jistě! tak se staň! tak budiž.

אמן m. řemeslník, umělec, stavitel.

המון množství lidí; Jm. vl. m.

אמן m. (pl. אמונים) víra, pravdivost.

אמן m. víra.

אמנה f. sloup, věže.

אמונה f. pevnost; ניהי ידיו אמונה a jeho ruce byly otuženy; jistota; víra (pl. אמונות).

אמנה f. smlouva pevná a platná, ustanovení, výnos, mzda ustanovená. Jm. vl. řeky a krajiny.

אמנה f. vychování, opatrování; pravda; opravdu, vpravdě.

אמת f. (se suff. אמתו) pevnost, stálost, trvanlivost; jistota; víra; pravda.

אמינון (věrný) Jm. vl. m.

אמן i אמן (imp. אמן fut. יאמן) pevný, silný, statečný, čilý byl; přemohl, statečnější byl. — Pi. אמן upevnil, mysli dodal, občerstvil, posílil; obnovil; א' לב פ' posílil srdce něčí; odvážným učinil; ustanovil, zvolil; — Hiph. (fut. יאמן) statečným se ukázal, rád konal; posílil se, Hitpa síly napjal, usiloval, pevně si předsevzal.

אמין m. mohutný, silný, statečný, pevný (s násled. כח m. síla, výsledek, plod).

אמן m. síla, násili, úsili.

אמן m. bujný, statný (pl. אמצים).

אמצה f. síla.

אמצי (silný) Jm. vl. m.

אמצידי (koho Bůh statečným učinil) Jm. vl. m.

מַאֲמָצִים m. pl. síly (s כַּחַּת výsledek) jmění, statky, bohatství.

אָמַר (inf. abs. אָמַר, constr. אָמַר, fut. יֹאמַר, יִיאַמַר, též יֵאמַר: Žalm 139 יֹאמְרוּךְ za יֵאמְרוּךְ řekl; ('א užívá se následuje-li to, co kdo řekl, ostatně však užívá se דִּבֶּר mluvil. Inf. לֵאמֹר aby řekl t. j. těmito slovy: oslovil, pojmenoval, nazval: vychvaloval, velebil, oslavoval: zvolal, vzříčel; přikázal: rozkázal; myslil, přemýšlel. chtěl בְּלִבּוֹ v srdci, בְּלִבָּבּוֹ v srdci; Niph. נִאֲמַר, fut. יִנְאָמַר, יֵאָמַר byl jmenován, bylo řečeno; praví se o něčem: יֹאמַר říká se, říkává se; praví se, vypravuje se; jmenuje se. Hiph. הִאֲמִיר učinil, aby řekl, aby slibil; Hitpa. říkal o sobě, vychloubal se, honosil se.

מֵאֲמַר chald. (fut. יֹאמַר inf. אָמַר (מֵאֲמַר) pravil: rozkázal.

אָמַר m. básnick. (se suff. אָמַר; pl. אֲמָרִים st. v. אֲמָרִי slovo, řeč; אֲמָרִי אֵל slova (rčení) božská; rozkaz, los, osud.

אָמַר m. básn. slovo; rčení, ustanovení; nařízení; slib; píseň, báseň; věc, zaměstknání jako דִּבְרָר pl. (דִּבְרָרִים) věc.

אָמַר Jm. vl. m.

אָמַר m. chald. jehně, beránek (od plodnosti zvaný).

אָמְרָה f. básn. (pl. אֲמָרוֹת) slovo, řeč.

אָמְרָה f. slovo, řeč.

אָמִיר m. vrchol.

מֵאֲמַר m. rozkaz, nařízení, příkaz.

מֵאֲמַר m. chald. rozkaz, nařízení, příkaz.

אָמְרִי (na slova bohatý) Jm. vl. m.

אָמְרִי Jm. rod. Amorita.

אָמְרִיָּה i אֲמָרִיָּה Jm. vl. m.

אָמְרָל Jm. vl. m.

אָמֶשׁ (noc uplynulá n. dřívější); včera; noc.

אָמֶת f. (se suff. אֲמֶתוֹ) pevnost; víra; pravda; od slovesa אָמַן podporoval; vychoval.

אֲמֶתֶחַת, pl. c. אֲמֶתֶחֹת pytel; od slov. מֶתַח rozepjal.

אֲמֶתִּי (pravdivý) Jm. vl. m.

אֲמֶתֶנִּי f. mocná, mohutná; od slov. מֶתַן arab. silný byl.

אֵן (staženo z אֵין) kde? kam; מֵאֵן odkud? עַד-אֵן až kam? jak dlouho? až dokud?

אָנָּה (אֵן kde s ה parag.) kam? kde? עַד-אָנָּה až kam? jak dlouho?

אָנָּה sem; אָנָּה רָאָנָּה sem a tam.

אֵן, אֵין (aegypt. světlo) Jm. vl. města.

אָנָּה, אָנָּה chald. já; pl. אֲנִיָּה, אֲנִיָּה my.

אָנאּ uvádí prosbu (z אָה ach! a נאּ prosím, medle) ach, prosím!

אָנה vzdychal, lkal, sténal; přiblížil se; Pi. אָנה někam pustil, házel, vtrhl; předvrhl; Py. byl předhozen; potkal se; přihodilo se (náhodou). — Hithpa. příležitost hledal, part. מִתְאַנֶּה proti se stavící; přistupující; chopící se něčeho s ל.

אָנִיה f. hluboký žal, zármutek, trud, smutek.

תְּאִינִיה f žal, smutek.

אָנִי com. loď; collect. loďstvo.

אָנִיה f. (pl. אָנִיִּית) loď.

תְּאִינִיה f. setkání, sbydlení se.

תְּאִינִיה f. doba vhodná, příležitost, pohodlnost.

אָנוּ com. my (též נָחֵנוּ i נָחֵנוּ) pl. od אָנִכִּי (staž. אָנִי) já.

אָנוּן m. אָנִין f. chald. oni, ony.

אָנוּשׁ m. člověk (básn.), smrtelník; collect. lidé; obyčejný člověk; chátka; lid bezbožný, lidé zlí; Jm. vl.

אָנָשִׁים plur. od אָנוּשׁ; st. v. אָנָשִׁי lidé, muži; od אָנָשׁ těžkou nemocí stížený byl.

אָנָה — Niph. נָאֵנָה rmoutil se nad něčím s מִן, עַל.

אָנָה f. sténání, vzdech.

אָנִי (staženina z אָנִכִּי) já.

אָנִיִּית (plur. od אָנִי n. אָנִכִּי) já) my (také נָחֵנוּ též אָנוּ).

אָנִיִּית pl. (od אָנָה chald. já) my (též אָנִיִּית i נָחֵנוּ).

אָנִי com. loď, coll. loďstvo.

אָנִיה pl. אָנִיִּית loď f.

אָנִיה f. žal, smutek; od slovesa אָנָה lkal.

אָנִיעִם (smutek lidu) Jm. vl. m.

אָנִךְ m. olovo; olovnice; závaží olověné.

אָנִכִּי (staženo אָנִי, v pause נִי) já; (plur. אָנִיִּית, אָנִיִּית) my.

אָנִי — Hithpo. הִתְאִינִי lkal, stě-oval si.

אָנִים násilím donutil, způsobil někomu něco.

אָנִים donutil, způsobil.

אָנִי (fut יֵאָנִי) dýchal, soplil; hněval se, zanevřel na někoho. — Hitpa. הִתְאָנִי k hněvu se vrátil, hněvem byl pohnut; byl podrážděn.

אָף (za אָנִי) m. (se suff. אָפִי) nos; אָף výška nosu; pýcha; hněv; Jm. vl. — dual אָפִים nozdry; nos; čidlo; tvář; obličej; אָפִי před; מִנָּה אֶחָת אָפִים jedna část po dvou lidech; hněv; אָף אָרָךְ zdlouhavý k hněvu; אָף קָצֵר náhlý, prudký v hněvu; אָף přichází že; tak velice; také, i, ač-li; וְאָף,

אָף אָף ano i; אָף אָף zda také? zda tak velice; אָף כִּי také když; aby i ne, by ne; potvr-

zeni: čím více; po záporu: tím méně: **אָף כִּי אָמַר** zda opravdu řekl? (totéž chald. **אַף**).

אַנף chald. — Pl. se suff. (**אַנפּוֹרִי**) nozdry; obličej.

אַנפּה jm. ptáka zlostného; volavka; papoušek.

אַנַּק zasténal, povzdechl; inf. **אַנַּק** fut. **יֵאָנַק**. — Niph. **נִאָנַק** vzdechy vydával (hluboké).

אַנְקָה st. v. **אַנְקָת** f. žal, bol prudký; druh ještěrek.

אַנַּשׁ těžkou nemocí byl stížen; part. **אַנוּשׁ** m. **אַנוּשָׁה** f. nezhoditelný; těžký; trudný; zlomyslný, zkažený; Niph. těžkou nemocí byl postižen.

אַנוּשׁ m. (básnický) pl. **אַנְשִׁים** (st. v. **אַנְשִׁי**, se suff. **אַנְשִׁיָּהּ**) člověk; smrtelník; collect. lidé; člověk obyčejný, chátar; **בְּחֶרֶת אֵ** obyčejným písmem; lid bezbožný; lidé zlí; Plur. lidé, muži; — Jm. vl. m.

אַנַּשׁ, אַנְשׁ m. chald. (st. emph. **אַנְשָׁא**; **אַנְשָׁא** Chethib. pl. heber. **אַנְשִׁים** člověk, collect. lidé; **בֶּר אָנַשׁ** syn člověka, t. j. člověk.

אַשָׁה za **אַנְשָׁה** f. (st. v. **אַיִשָּׁת**, se suff. **אַשְׁתִּי**, **אַשְׁתְּךָ**; pl **אִשּׁוֹת** a **נָשִׁים** st. v. **נָשִׁי**, se suff. **נְשִׁיהֶם**, **נְשִׁיהֶם**) žena, manželka; každá oproti **אַחֻת** nebo **רֵעוֹת** (družka) značí druhá: **אַשָׁה** — **רֵעוֹת** jedna — druhá.

אַנְתָּה chald. m. (pl. **אַנְתּוֹן**) ty (vy).

אַסָּא (léčící) Jm. vl. m.

אַסָּה arab. škodu utrpěl; byl poškozen, uražen.

אַסּוֹן m. škoda, pohroma, bezprávi.

אַסּוּךְ m. nádoba; schránka (na vonnou masť); od slov. **סוּךְ** mazal (též **נִסְךְ**).

אַסּוֹר m pouto; pl. **אַסּוּרִים**; **בֵּית אַסּוּר** vězení.

אַסִּיר m., pl. **אַסִּירִים** zajatec.

אַסִּיר m. zajatec; Jm. vl. m. (od slov. **אַסַּר** svázal, fut. **יֵאָסַר**).

אַסִּיף m. sklizeň; od slov. **אַסַּף** fut. **יֵאָסַף** sebral.

אַסָּם m. pl. **אַסָּמִים** zásobárna, sýpka.

אַסְנָה Jm. vl. m.

אַסְנַפֵּר Jm. vl. m.

אַסְנִת Jm. vl. m.

אַסַּף (inf. **אַסַּף**; constr. **אַסַּף**, se suff. **אַסַּפְךָ**; imp. **אַסַּף**, **אַסַּפָּה**, pl. **אַסַּפּוּ**; fut. **יֵאָסַף**; pl. **יֵאָסַפּוּ**, se suff. **אַסַּפְךָ**, **יֵאָסַפְךָ** 1. osob. **אַסַּפָּה** a **אַסַּף**, s **ה** parag. **אַסַּפָּה**, zřídka **יֵסַף**; **וַיֵּסַף**, **וַיֵּסַף** sebral, shromáždil s **אֵל**, **עַל** na některém místě, voj zavíratí, křítí; stáhnouti, zpět táhnouti; odíal, se světa sprovodil, zahubil, zavraždil; — Niph. byl sebrán; shromáždil se; **נִאָסַף אֶל-עַמּוֹ**, **עַמּוֹ** k lidu svému.